

РЕШЕНИЕ

№ 22155

гр. София, 03.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2622** по описа за **2026** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от С. Х. Х., чрез адв. Г. М., срещу решение № 4494/10.12.2025г. постановено по АНД № 20251110207168/2025г. на СРС, 136 състав, с което е потвърдено издадено срещу касатора НП № 25-4332-005759/20.03.2025г. на началник група отдел „Пътна полиция“ СДВР.

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно и необосновано. Поддържа, че в нарушение на процесуалните правила районният съд е постановил решението си без да са изяснени всички обстоятелства по случая. В тази връзка изводите на СРС не се обосновават от доказателствата по делото. Поддържа и, че не са налице предвидените в закона основания за ангажиране на отговорността му за нарушение на правилата на ЗДвП. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП, евентуално за връщане на делото за ново разглеждане.

Ответникът по касационната жалба – Началник група отдел „Пътна полиция“ СДВР, с писмено становище оспорва жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е основателна, а решението на СРС – неправилно и незаконосъобразно.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в производството пред СРС доказателства във връзка с доводите на страните, намира за

установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на С. Х. Х. срещу Наказателно постановление № 25-4332-005759/20.03.2025г., с което са му наложени две наказания – на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер 200 лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер 2000 лева за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. На водача са отнети и общо 15 точки на основание Наредба № Из- 2539 от 17.12.2021г. на МВР.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства районният съд е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Пред касационната инстанция не се представиха нови писмени доказателства от значение за предмета на спора, които да променят фактическите и правни изводи на районния съд.

По отношение нарушението на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП:

Съобразно посочената за нарушена норма, водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от две години и глоба 2000 лв.

Правилно и законосъобразно, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 16.02.2025г. около 16.00 часа в [населено място], на територията на Строителен обект, находящ се на [улица], срещу блок 639, С. Х. Х. управлявал личния си лек автомобил А. А4, рег. [рег.номер на МПС] , като поради движение с несъобразена скорост с пътните условия - мокър път, реализира ПТП в предпазна модулна ограда /пана/. Мястото е посетено от полицейски служители М. Т. и И. Б., които пристъпили към проверка на водача за употреба на алкохол с техническо средство алкотест Дрегер 7510 с фабричен №0023. Водачът отказал и му бил издаден талон за медицинско изследване с номер 264899 за УМБАЛ „Св. А.“ заедно със 7 бр. стикери към него. По делото не е спорно, че жалбоподателят не е изпълнил даденото предписание за медицинско изследване.

Фактическите изводи на районния съд за осъщественото деяние и неговото авторство се обосновават от показанията на разпитания свидетел - М. Б. Т., който дава категорични показания, че по сигнал, заедно с колегата му И. Б., били изпратени на местопроизшествието, където заварили самокатастрофиралия автомобил, щетите от удара с оградата, както и две лица на място, като едно от тях (далият писмени сведения В. Л. Ч.), е описал механизма на ПТП, както и, че автомобилът е бил управляван от С. Х. Х.. Свидетелят дава показания, че С. Х. е бил в състояние видимо след употреба на алкохол.

В подкрепа на свидетелските показания са и приложеният по делото талон за медицинско изследване с номер 264899, който не се оспорва от касатора, както и дадените в административно-наказателното производство писмени сведения от очевидеца В. Л. Ч..

Гореописаните обстоятелства обуславят ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, доколкото е изпълнен фактическият състав на нарушението по чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП – водачът е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство

за установяване употребата на алкохол в кръвта и не е изпълнил предписанието за медицинско изследване. Определената санкция правилно е приложена от административно-наказващия орган съгласно изричната норма на чл.174, ал.3 ЗДвП, предвиждащ за нарушението налагането на кумулативните санкции – лишаване от право да се управлява МПС за срок от две години и глоба от 2000 лева.

Правилно и законосъобразно, с оглед така установените обстоятелства е ангажирана отговорността му и за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП, тъй като поради движение със скорост несъобразена с конкретното състояние на пътя – мокър път, е причинил ПТП, сблъсквайки се с предпазна модулна ограда (пана). Наложено наказание съответства изцяло на предвиденото в санкционната норма на чл.179, ал.2 ЗДвП. Неоснователно е възражението, че органите за контрол по реда на ЗДвП, не са разполагали с компетентност по аргумент от чл.3, ал.3 ЗДвП, доколкото за този път не е установено да са въведени ограничения или забрани по реда на чл.9, ал.3 или ал.4 от Закон за пътищата, респ. условията за използване на пътя са еднакви за всички участници в движението и той е отворен за обществено ползване по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДвП.

За констатираните нарушения е съставен АУАН и издадено НП. Същите са издадени от компетентни органи, видно от приложената Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министър на вътрешните работи. НП и АУАН са издадени и при спазване на законоустановената форма съответно чл.42 и чл.57 ЗАНН, като съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени виновно, които съответстват на посочените обстоятелства.

Предвид горното, настоящия състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро (130 лв.), определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4494/10.12.2025г., постановено по АНД № 20251110207168/2025г. на СРС, 136 състав.

ОСЪЖДА С. Х. Х. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл.63д ЗАНН, сумата 66,47 евро – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.